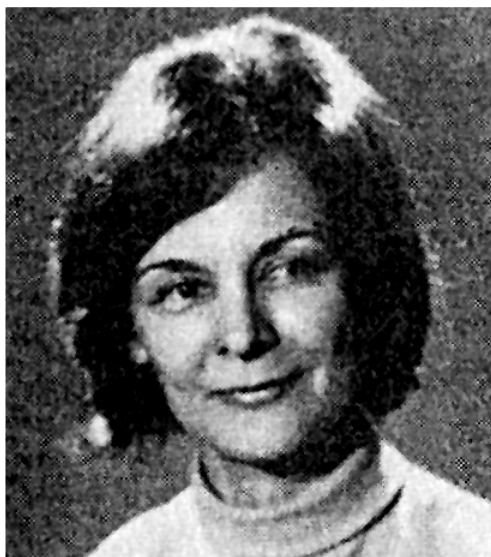

RADMILA DOMAZETOVIĆ

Radmila Domazetić rođena je 1936. godine u Sarajevu, gde je njen otac Veliša Domazetović, posle uspešno završene Državne učiteljske škole i Pedagoške akademije u Vršcu (četvrta generacija – 1925 god.), dobio svoju prvu službu i oženio se gimnazijalkom Lepom Rakočević. Uskoro su usledile dve ćerke, Vera i Radmila. Lepin otac Radoje bio je konjički oficir kraljeve vojske, a teča Radosav Medenica, koji je završio studije na Univerzitetu u Hajdelbergu, poznati profesor i prevodilac nemačkog jezika u Beogradu. Domazetovići su poznata porodica od davnina.

Njima je još u drugoj polovini 17. veka, posle uspešnih bitaka sa Turcima na Balkanu, austrijski feldmaršal Karl V Leopold (1643-1690) dodelio plemićku titulu i odobrio korišćenje porodičnog grba.

Osnovnu školu, gimnaziju i fakultet Radmila je završila u Beogradu. Posle završene gimnazije upisala se na Filološki fakultet (Katedra za anglistiku). Tokom studija poslata je u London na Međunarodnu omladinsku konferenciju, gde je ostala skoro pune dve godine i pohađala časove engleskog jezika u „The British Council School“ i „The Hamstead Garden Suburb Institute“ gde je stekla temeljno znanje engleskog jezika, nakon čega joj je predloženo da nastavi studije na Univerzitetu u Kembridžu. Po povratku u zemlju diplomirala je engleski (i italijanski) jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Engleski jezik i književnost je učila kod tada vodećih naših anglista: prof. Marije Stensfield Popović, prof. Vidosave Janković, prof. Borivoja Nedića, prof. Vide Marković, prof. Vojislava Vidovića i drugih.

Kao diplomirani anglista, svoje prvo zaposlenje Radmila je dobila odmah po završetku studija u Publicističko-izdavačkom zavodu „Jugoslavija“, koji se bavio izdavanjem publikacija na stranim

jezicima. Nakon dve godine rada u ovom zavodu prešla je u Savezni sekretarijatu za narodnu odbranu, tačnije u vojno preduzeće »Jugoimport SDPR«, gde je, u zvanju naučnog i stručnog prevodioca i stručnog saradnika za prevodilačke poslove, provela ceo svoj radni vek. Godine 1988. je, odlukom Republičkog sekretarijata za pravosuđe i upravu, postavljena za stalnog sudskog tumača za engleski jezik.

Njeni radni zadaci nisu bili strogo ograničeni na rad kod nominalnog poslodavca, nego su tada najbolji prevodioci iz državne uprave morali da pomažu oko priprema značajnih međunarodnih skupova u našoj zemlji. Tako je i Radmila, kao dobar znalac engleskog jezika, aktivno učestvovala u pripremama govora i članaka predsednika država i vlada na Konferenciji nesvrstanih zemalja 1961. godine u Beogradu, na VIII Kongresu SKJ (Beograd 1984) itd. Sem toga, ona je jedan od autora prevoda knjige „Yugoslavia your business partner“ u izdanju Novinske agencije Tanjug. Ovde posebno ističemo da je, povodom konferencije UNCTADA (1983), radila u lektorskoj ekipi prvog izdanja biografskog leksikona *Srbi u svetu – Ko je ko 1996/1999* („Biographical Lexicon – Serbs in the World – Who is Who 1996/1999“), autora projekta Milene Milanović na engleskom jeziku (700 str.). Takođe je na engleski jezik prevela sinopsise 14 knjiga svoga rođaka, generala Ljubomira Domazetovića, iz oblasti istorije i filozofije antičkog doba, od kojih je jedan („All secrets of the star disc Nebra Sky“) bio emitovan na britanskoj televiziji.

Pored brojnih pismenih prevoda u oba smera (oko dve trećine njene prevodilačke

produkcije odnosilo se na prevode sa srpskog na engleski jezik), R. Domazetović se, po potrebi službe, veoma aktivno bavila i usmenim prevodenjem na pregovorima sa komitentima preduzeća „Jugoimport SDPR“, kao i drugih domaćih firmi sa inostranim partnerima i diplomatskim predstavnicima. Ona ima za sobom 50 godina neprekidnog radnog staža na polju prevodilaštva, iz gotovo svih oblasti tehnike i preko 200 objavljenih naslova – štampanih priručnika, brošura, prospekata, kataloga, monografija iz oblasti vojne tehnike. Sem toga prevela je i tri filma (sa srpskohrvatskog na engleski jezik) iz oblasti vojne tehnike za Tehničku upravu SSNO. Bila je vrlo aktivna kao sudski tumač, prevela je i overila mnoštvo ličnih dokumenata, diploma i sertifikata naših i stranih fakulteta i drugih isprava koje podležu sudskoj overi.

Ovde posebno ističemo njen prevodilački rad na monografijama *Jedan vek Beogradskog vodovoda i kanalizacije 1892-1992*, *Sto godina Elektrodistribucije Beograd 1893-1993* i na nacrtu Zakona o poštanskim uslugama iz 2002. godine. Bila je u prevodilačkom timu koji je, za potrebe izvoza naše tehnologije, preveo kompletne tehnologije proizvodnje mnogih jugoslovenskih fabrika, koje su svojevremeno bile ponos domaće industrije. To su: „Krušik“ – Valjevo, „Milan Blagojević“ – Lučani, „Prvi Partizan“ – Užice, „Prva Iskra“ – Barič, „Industrija boja i lakova DUGA“ – Beograd, „FAP Famos“ – Priboj, „NAVIP“ – Beograd, „Centroprojekt“ – Beograd, DHL – Beograd itd.

Sem toga, R. Domazetović je -- kao prevodilac, korektor, lektor, sudski tumač

-- dugi niz godina uspešno saradivala sa značajnim naučno-istraživačkim ustanovama naše zemlje, od kojih ovde pominjemo sledeće: Jugoslovenski institut za novinarstvo, Centar za hemiju, Institut za hemiju, tehnologiju i metalurgiju, Hemijski fakultet u Beogradu, Arhitektonski fakultet u Beogradu itd. Takođe je saradivala na publikacijama („Naučni skupovi“, „Vojno delo“, „Eco Comercial de Jugoslavija“, „Novinarstvo“, „Godišnjak JRT“, „Jugoslovenski poslovni informator“) i sa više novinsko-izdavačkih preduzeća („Export-Press“, „Duga“, „BIGZ“, iz Beograda, „Interpublic“ iz Zagreba, „Gospodarski vestnik“ iz Ljubljane i mnogim drugim).

Za svoj predani, dugogodišnji rad R. Domazetović je dobila više zahvalnica, nagrada i priznanja. Tako joj je Skupština grada Beograda oktobra 1984. godine, u znak priznanja za rad i doprinos razvoju Beograda, dodelila Plaketu grada Beograda povodom 40-godišnjice oslobođenja (1944-1984). Udruženje naučnih i stručnih prevodilaca Srbije dodelilo joj je 1985. godine nagradu za posebno prevodilačko ostvarenje, kao i Plaketu Udruženja za dugogodišnji aktivan rad i poseban doprinos unapređenju prevodilaštva i razvoju Udruženja, a zatim su usledila i priznanja iz vojnih ustanova. Godine 1988. dobila je od Savezne direkcije za promet i rezerve proizvoda sa posebnom namenom, bronzanu bistu maršala Tita za dugogodišnji samopregorni rad, a novembra 1999.

godine dobila je zahvalnicu direktora Jugimport SDPR-a, general-majora Jovana Čekovića, za dugogodišnju saradnju i doprinos uspešnom poslovanju i razvoju ovog javnog preduzeća.

Radmila Domazetović se ubraja među najstarije i najuglednije članove Udruženja naučnih i stručnih prevodilaca SR Srbije, koje je osnovano krajem oktobra 1960. godine. U njegove redove ona je primljena 1963. godine, sa članskom kartom br. 0014 i skoro pola veka vredno i savesno obavljala povremene prevodilačke zadatke i bila angažovana i na drugim poslovima koji su doprinosili razvoju prevodilaštva i njegovoj društvenoj afirmaciji. Ona nije samo ugledni član Engleske sekcije, u čijem je radu ponajviše učestvovala, nego je poznata i u krugu vodećih članova Udruženja uopšte.

Uvek vedra i nasmejana, ona je i u najtežim vremenima po opstanak Udruženja zračila optimizmom i tu svoju pozitivnu energiju prenosila na članstvo Udruženja. Posebno je omiljena među mlađim anglistima, kojima je nesebično pomagala u rešavanju stručnih prevodilačkih problema. Zato Radmila Domazetović pripada nevelikom krugu naših članova, koji su svojim nesebičnim zalaganjem ostavili trajan trag u razvoju Udruženja, a ujedno čine čast ovoj drevnoj i odgovornoj, mada još uvek društveno nedovoljno priznatoj profesiji.

Z. Jovanović